Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B** **ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 539/2001**

z dnia 15 marca 2001 r.

wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu

(Dz.U. L 81 z 21.3.2001, str. 1)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Rozporządzenie Rady (WE) nr 2414/2001 z dnia 7 grudnia 2001 r.	L 327	1	12.12.2001
►**M2**	Rozporządzenie Rady (WE) nr 453/2003 z dnia 6 marca 2003 r.	L 69	10	13.3.2003
►**M3**	Rozporządzenie Rady (WE) nr 851/2005 z dnia 2 czerwca 2005 r.	L 141	3	4.6.2005
►**M4**	Rozporządzenie Rady (WE) nr 1791/2006 z dnia 20 listopada 2006 r.	L 363	1	20.12.2006
►**M5**	Rozporządzenie Rady (WE) nr 1932/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r.	L 405	19	30.12.2006

zmienione przez:

►**A1**	Akt dotyczący warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej	L 236	33	23.9.2003

sprostowane przez:

►**C1** Sprostowanie, Dz.U. L 29 z 3.2.2007, str. 10 (1932/2006)

▼B

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 539/2001

z dnia 15 marca 2001 r.

wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 62 ust. 2 lit. b) pkt i),

uwzględniając wniosek Komisji ([1]),

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ([2]),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Na mocy art. 62 ust. 2) lit. b) Traktatu Rada ma uchwalić zasady dotyczące wiz na planowane pobyty nie dłuższe niż trzy miesiące, w tym kontekście konieczne jest ustalenie listy tych państw trzecich, których obywatele podlegają obowiązkowi wizowemu przy przekraczaniu granic zewnętrznych, oraz tych, których obywatele są zwolnieni z tego obowiązku. Artykuł 61 wymienia te listy między środkami towarzyszącymi, które są bezpośrednio związane ze swobodnym przepływem osób w ramach obszaru wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.

(2) Niniejsze rozporządzenie wynika z dorobku Schengen, zgodnie z Protokołem włączającym go w ramy Unii Europejskiej, zwanym dalej „Protokołem z Schengen". Nie ma to wpływu na zobowiązania Państw Członkowskich, wynikające z dorobku prawnego zdefiniowanego w załączniku A do decyzji 1999/435/WE z dnia 20 maja 1999 r. dotyczącej definicji dorobku Schengen do celów określenia, zgodnie ze stosownymi postanowieniami Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską i Traktatu o Unii Europejskiej, podstawy prawnej dla każdego z postanowień lub decyzji stanowiących dorobek Schengen ([3]).

(3) Niniejsze rozporządzenie stanowi dalsze rozwinięcie tych postanowień, w odniesieniu do których zezwolono na ściślejszą współpracę w ramach Protokołu z Schengen i mieści się w obszarze określonym w art. 1 lit. B) decyzji 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ([4]).

(4) Na podstawie art. 1 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską Irlandia oraz Zjednoczone Królestwo nie uczestniczą w przyjęciu niniejszego rozporządzenia. W rezultacie i bez uszczerbku dla postanowień art. 4 wspomnianego protokołu przepisów niniejszego rozporządzenia nie stosuje się ani do Irlandii, ani do Zjednoczonego Królestwa.

([1]) Dz.U. C 177 E z 27.6.2000, str. 66.
([2]) Opinia wydana dnia 5 lipca 2000 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).
([3]) Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 1.
([4]) Dz.U. L 176 z 10.7 1999, str. 31.

▼B

(5) Ustalenie tych państw trzecich, których obywatele podlegają obowiązkowi wizowemu, oraz tych z niego zwolnionych jest dokonywane w drodze przemyślanej, indywidualnej oceny szeregu kryteriów odnoszących się, między innymi, do nielegalnej imigracji, porządku oraz bezpieczeństwa publicznego i do stosunków Unii Europejskiej z państwami trzecimi, z uwzględnieniem skutków spójności i wzajemności regionalnej. Należy również ustanowić mechanizm wspólnotowy umożliwiający stosowanie zasady wzajemności, w przypadku gdy jedno z państw trzecich wymienionych w załączniku II do niniejszego rozporządzenia podejmie decyzję o nałożeniu na obywateli jednego lub więcej Państw Członkowskich obowiązku wizowego.

(6) Z uwagi na to, że Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym zwalnia obywateli Islandii, Lichtensteinu i Norwegii z obowiązku wizowego, kraje te nie zostały uwzględnione na liście załącznika II niniejszego dokumentu.

(7) Jeżeli chodzi o bezpaństwowców lub osoby ze statusem uchodźcy, bez uszczerbku dla zobowiązań w ramach umów międzynarodowych podpisanych przez Państwa Członkowskie, w szczególności Umowy europejskiej w sprawie zniesienia wiz dla uchodźców, podpisanej w Strasburgu dnia 20 kwietnia 1959 r., decyzja odnośnie do nałożenia lub zniesienia obowiązku wizowego powinna opierać się na państwie trzecim, w którym osoby te stale zamieszkują i które wydało ich dokumenty podróży; jednakże biorąc pod uwagę różnice w ustawodawstwie krajowym w zakresie bezpaństwowców i osób o statusie uchodźcy, Państwa Członkowskie mogą zdecydować, czy te kategorie osób podlegają obowiązkowi wizowemu, w przypadku gdy państwo trzecie, w którym stale zamieszkują lub które wydało ich dokumenty podróży, jest państwem trzecim, którego obywatele są zwolnieni z obowiązku wizowego.

(8) W szczególnych przypadkach, gdy uzasadnione są specjalne zasady przyznawania wiz, Państwa Członkowskie mogą wyłączyć niektóre kategorie osób z obowiązku wizowego lub nałożyć go na nie na mocy prawa międzynarodowego publicznego lub zwyczaju.

(9) W celu zapewnienia, że system administrowany jest w sposób jawny, a zainteresowane osoby są poinformowane, każde Państwo Członkowskie powinno powiadomić pozostałe Państwa Członkowskie oraz Komisję o środkach podejmowanych przez siebie na mocy niniejszego rozporządzenia. Z tych samych powodów informacje takie muszą zostać również opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

(10) Zasady regulujące wkraczanie na terytorium Państw Członkowskich lub wydawanie wiz nie mają wpływu na zasady obecnie regulujące uznawanie ważności dokumentów podróży.

(11) Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w art. 5 Traktatu uchwalenie rozporządzenia ustalającego listę państw trzecich, których obywatele podlegają obowiązkowi wizowemu przy przekraczaniu granic zewnętrznych, oraz tych, których obywatele są zwolnieni z tego obowiązku, jest zarówno koniecznym, jak i właściwym środkiem zapewnienia, że wspólne zasady wizowe działają skutecznie.

▼M1

(12) Niniejsze rozporządzenie zapewnia pełną harmonizację, odnosi się bowiem do państw trzecich, których obywatele są objęci obowiązkiem wizowym przy przekraczaniu granic zewnętrznych Państw Członkowskich i których obywatele są zwolnieni z tego obowiązku,

▼B

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Obywatele państw trzecich figurujących na liście w załączniku I objęci są obowiązkiem wizowym przy przekraczaniu granic zewnętrznych Państw Członkowskich.

▼M5
▼C1

Bez uszczerbku dla zobowiązań wynikających z Umowy europejskiej w sprawie zniesienia wiz dla uchodźców, podpisanej w Strasburgu dnia 20 kwietnia 1959 r., od osób posiadających status uchodźcy i bezpaństwowców wymaga się posiadania wizy podczas przekraczania zewnętrznych granic państw członkowskich, jeśli państwem trzecim, w którym osoby te stale zamieszkują i które wydało im dokument podróży, jest państwo trzecie znajduje się na liście w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

▼B

2. ►M1 Obywatele państw trzecich wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik II są zwolnieni z obowiązku określonego w ust. 1, gdy ich całkowity pobyt nie przekracza trzech miesięcy. ◄

▼M5
▼C1

Z obowiązku wizowego zwolnieni są również:

— obywatele państw trzecich znajdujący się na liście w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, którzy są posiadaczami zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego wydanego przez państwo członkowskie zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1931/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiającym przepisy dotyczące małego ruchu granicznego na zewnętrznych granicach lądowych państw członkowskich i zmieniające konwencję z Schengen ([1]), gdy korzystają oni ze swojego prawa w ramach zasad małego ruchu granicznego,

— uczniowie, którzy są obywatelami państwa trzeciego znajdującego się na liście w załączniku I i którzy zamieszkują na stałe w państwie członkowskim stosującym decyzję Rady 94/795/WSiSW z dnia 30 listopada 1994 r. w sprawie wspólnych działań przyjętych przez Radę na podstawie art. K.3 ust. 2 lit. b) Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie ułatwień podróży dla uczniów pochodzących z państw trzecich przebywających w państwach członkowskich ([2]), i uczestniczą w wycieczce szkolnej w grupie uczniów pod opieką nauczyciela danej szkoły,

— osoby posiadające status uchodźcy i bezpaństwowcy oraz inne osoby nieposiadające obywatelstwa żadnego państwa, które zamieszkują na stałe w państwie członkowskim i są posiadaczami dokumentu podróży wydanego przez to państwo członkowskie.

▼B

3. Obywatele nowych państw trzecich, wchodzących wcześniej w skład państw wymienionych na listach w załącznikach I i II, podlegają odpowiednio przepisom ust. 1 i 2, pod warunkiem i do czasu, gdy Rada zadecyduje inaczej w ramach procedury ustanowionej we właściwych postanowieniach Traktatu.

▼M3

4. W przypadku wprowadzenia przez państwo trzecie wymienione w załączniku II obowiązku wizowego wobec Państwa Członkowskiego zastosowanie mają następujące przepisy:

a) w terminie 90 dni od wprowadzenia lub ogłoszenia takiego obowiązku wizowego dane Państwo Członkowskie powiadamia

([1]) Dz.U. L 405 z 30.12.2006, str. 1.
([2]) Dz.U. L 327 z 19.12.1994, str. 1.

▼M3

o tym na piśmie Radę i Komisję; powiadomienie publikowane jest w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, seria C. W powiadomieniu tym podaje się datę wprowadzenia środka oraz rodzaj dokumentów podróży i wiz, których środek ten dotyczy.

Jeżeli państwo trzecie zdecyduje się znieść obowiązek wizowy przed upływem powyższego terminu ostatecznego, powiadomienie staje się zbyteczne;

b) niezwłocznie po opublikowaniu powiadomienia oraz w porozumieniu z danym Państwem Członkowskim Komisja podejmuje wraz z władzami państwa trzeciego kroki mające na celu ponowne zniesienie obowiązku wizowego;

c) w terminie 90 dni po opublikowaniu powiadomienia Komisja, w porozumieniu z danym Państwem Członkowskim, przedkłada Radzie sprawozdanie. Sprawozdanie może zostać przedłożone wraz z wnioskiem o tymczasowe przywrócenie obowiązku wizowego w stosunku do obywateli danego państwa trzeciego. Komisja może także przedłożyć ten wniosek po przedyskutowaniu sprawozdania na forum Rady. W odniesieniu do takiego wniosku Rada stanowi większością kwalifikowaną w terminie trzech miesięcy;

d) Komisja, jeżeli uzna za konieczne, może przedstawić wniosek o tymczasowe przywrócenie obowiązku wizowego w stosunku do obywateli państwa trzeciego, o którym mowa w lit. c), bez uprzedniego przedkładania sprawozdania. W odniesieniu do tego wniosku stosuje się procedurę przewidzianą w lit. c). Dane Państwo Członkowskie może oznajmić, czy życzy sobie, aby Komisja powstrzymała się od tymczasowego przywrócenia takiego obowiązku wizowego bez uprzedniego przedkładania sprawozdania;

e) procedura określona w lit. c) i d) nie narusza prawa Komisji do przedłożenia wniosku w sprawie zmiany niniejszego rozporządzenia w celu przeniesienia wpisu danego państwa trzeciego do załącznika I. Jeżeli zostanie podjęta decyzja o wprowadzeniu środka tymczasowego, o którym mowa w lit. c) i d), wniosek w sprawie zmiany niniejszego rozporządzenia przedstawiany jest przez Komisję najpóźniej w terminie dziewięciu miesięcy po wejściu w życie środka tymczasowego. Wniosek taki obejmuje także przepisy dotyczące zniesienia środków tymczasowych, które mogły zostać wprowadzone zgodnie z procedurami, o których mowa w lit. c) i d). W tym czasie Komisja będzie nadal podejmowała wysiłki mające na celu skłonienie władz danego państwa trzeciego do ponownego zniesienia obowiązku wizowego w stosunku do obywateli danego Państwa Członkowskiego;

f) jeżeli dane państwo trzecie zniesie obowiązek wizowy, Państwo Członkowskie niezwłocznie powiadamia o tym Radę i Komisję. Powiadomienie publikowane jest w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, seria C. Wszelkie środki tymczasowe wprowadzone na podstawie lit. d) przestają obowiązywać w terminie siedmiu dni po opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym. Jeżeli dane państwo trzecie wprowadziło obowiązek wizowy w stosunku do obywateli dwóch lub więcej Państw Członkowskich, zakończenie obowiązywania środka tymczasowego nastąpi dopiero po dokonaniu ostatniej publikacji.

5. Tak długo, jak zachodzi brak wzajemności w zakresie zwolnienia z obowiązku wizowego pomiędzy którymkolwiek z państw trzecich wymienionych w załączniku II a którymkolwiek z Państw Członkowskich, Komisja przedkłada sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie przed dniem 1 lipca każdego roku parzystego na temat sytuacji braku wzajemności i, w razie potrzeby, przedkłada odpowiednie wnioski.

▼B

Artykuł 2

Do celów niniejszego rozporządzenia „wiza" oznacza zezwolenie udzielone lub decyzję podjętą przez Państwo Członkowskie, wymagane do wjazdu na jego terytorium w celu:

— zamierzonego pobytu w tym lub w kilku Państwach Członkowskich, nie dłuższego niż trzy miesiące ogółem,

— tranzytu przez terytorium tego lub kilku Państw Członkowskich, z wyjątkiem tranzytu w obrębie lotniska.

▼M5
▼C1

———————

▼B

Artykuł 4

1. Państwo Członkowskie może przewidzieć odstępstwa od obowiązku wizowego przewidzianego w art. 1 ust. 1 lub od zwolnienia z obowiązku wizowego przewidzianego w art. 1 ust. 2 w stosunku do:

▼M5
▼C1

a) posiadaczy paszportów dyplomatycznych, paszportów służbowych/urzędowych lub paszportów specjalnych, według jednej z procedur określonych w art. 1 ust. 1 i art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 789/2001 z dnia 24 kwietnia 2001 r. zastrzegającego dla Rady uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do niektórych szczegółowych przepisów i procedur praktycznych rozpatrywania wniosków wizowych ([1]).

▼B

b) cywilnych załóg samolotów i statków;

c) załogi i obsługi lotu odbywających loty w ramach misji awaryjnych lub ratunkowych oraz innych osób niosących pomoc w przypadku katastrofy lub wypadku;

d) członków cywilnych załóg statków żeglujących po wodach międzynarodowych;

e) posiadaczy listów żelaznych wystawionych przez niektóre międzynarodowe organizacje międzyrządowe swym urzędnikom.

▼M5
▼C1

2. Państwo członkowskie może zwolnić z obowiązku wizowego:

a) uczniów, którzy są obywatelami państwa trzeciego znajdującego się na liście w załączniku I i którzy zamieszkują na stałe w państwie trzecim znajdującym się na liście w załączniku II lub w Szwajcarii i Liechtensteinie, i uczestniczących w wycieczce szkolnej w grupie uczniów pod opieką nauczyciela danej szkoły;

b) osób posiadających status uchodźcy i bezpaństwowców, jeśli państwo trzecie, w którym zamieszkują na stałe i które wydało im dokument podróży, jest jednym z państw trzecich wymienionych w załączniku II;

c) członków sił zbrojnych podróżujących w sprawach NATO lub Partnerstwa dla Pokoju, posiadających dowód tożsamości i rozkaz wyjazdu określone w umowie między państwami-stronami Umowy pomiędzy stronami Organizacji Paktu Północnoatlantyckiego dotyczącej statusu ich sił zbrojnych z dnia 19 czerwca 1951 r.

([1]) Dz.U. L 116 z 26.4.2001, str. 2. Rozporządzenie zmienione decyzją 2004/927/WE (Dz.U. L 396 z 31.12.2004, str. 45).

▼B

3. Państwo Członkowskie może przewidzieć odstępstwa od zniesienia obowiązku wizowego przewidzianego w art. 1 ust. 2 w odniesieniu do osób prowadzących działalność zarobkową w trakcie swego pobytu.

Artykuł 5

1. W okresie dziesięciu dni roboczych od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia każde Państwo Członkowskie powiadomi pozostałe Państwa Członkowskie oraz Komisję o środkach, jakie podjęło na podstawie art. 3 tiret drugie i art. 4. Podobnie powiadomi o wszelkich dalszych zmianach odnośnie do podjętych środków w ciągu pięciu dni roboczych.

2. Komisja opublikuje środki, o których powiadomiono na podstawie ust. 1, w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 6

Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na kompetencje Państw Członkowskich w odniesieniu do uznawania państw, jednostek terytorialnych i paszportów, dokumentów podróży i tożsamości wystawionych przez ich władze.

Artykuł 7

1. Rozporządzenie Rady (WE) nr 574/1999 ([1]) zastępuje się niniejszym rozporządzeniem.

2. Ostateczne wersje Wspólnych Instrukcji Konsularnych (WIK) i Wspólnego Podręcznika (WP), ponieważ wynikają z decyzji Komitetu Wykonawczego Schengen z dnia 28 kwietnia 1999 r. (SCH/Kom–Wyk (99) 13), otrzymują brzmienie:

1) nagłówek załącznika 1 część I WIK oraz załącznika 5 część I WP otrzymuje brzmienie:

   „Wspólna lista państw trzecich, których obywatele podlegają obowiązkowi wizowemu nałożonemu rozporządzeniem (WE) nr 539/2001”;

2) listę z załącznika 1 część I WIK oraz z załącznika 5 część I WP zastępuje się listą z załącznika I niniejszego rozporządzenia;

3) nagłówek załącznika 1 część II WIK i załącznika 5 część II WP otrzymuje brzmienie:

   „Wspólna lista państw trzecich, których obywatele są zwolnieni z obowiązku wizowego rozporządzeniem (WE) nr 539/2001”;

4) listę z załącznika 1 część II WIK oraz z załącznika 5 część II WP zastępuje się listą z załącznika IIniniejszego rozporządzenia;

5) w załączniku 1 część III WIK i w załączniku 5 część III WP skreśla się.

3. Decyzje Komitetu Wykonawczego Schengen z dnia 15 grudnia 1997 r. (SCH/Com — Wyk (97) 32) i z dnia 16 grudnia 1998 r. (SCH (Kom-Wyk(98) 53, rev. 2) tracą moc.

([1]) Dz.U. L 72 z 18.3.1999, str. 2.

▼M1

Artykuł 8

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

▼B

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w Państwach Członkowskich zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską.

▼B

ZAŁĄCZNIK I

Wspólna lista określona w art. 1 ust. 1

1. PAŃSTWA

Afganistan

Albania

Algieria

Angola

▼M5
▼C1

_____

▼B

Arabia Saudyjska

Armenia

Azerbejdżan

▼M5
▼C1

_____

▼B

Bahrain

Bangladesz

▼M5
▼C1

_____

▼B

Belize

Benin

Bhutan

Białoruś

Birma/Myanmar

▼M5
▼C1

Boliwii

▼B

Bośnia i Hercegowina

Botswana

Burkina Faso

Burundi

Chiny

Czad

▼M5
▼C1

Czarnogóry

▼B

Była Republika Jugosławii — Macedonia

Demokratyczna

Dominikana

Dżibuti

▼M2

Ekwador

▼B

Egipt

Erytrea

Etiopia

Fidżi

Filipiny

Gabon

Gambia

Ghana

Grenada

Gruzja

Gujana

Gwinea

Gwinea Równikowa

Gwinea-Bissau

Haiti

Indie

Indonezja

Irak

Iran

Jamajka

Jemen

Jordania

Kambodża

Kamerun

Katar

Kazachstan

Kenia

Kirgistan

Kiribati

Kolumbia

omory

Kongo

Korea Północna

Kuba

Kuwejt

Laos

Lesoto

Liban

Liberia

Libia

Madagaskar

Malawi

Malediwy

Mariany Północne

▼B

Maroko

Mauretania

▼M5
▼C1

_____

▼B

Mikronezja

Mołdawia

Mongolia

Mozambik

Namibia

Nauru

Nepal

Niger

Nigeria

Oman

Pakistan

Palau

Papua-Nowa Gwinea

Peru

Republika Dominikańska

Republika Konga

Republika Południowej Afryki

Republika Środkowoafrykańska

Republika Zielonego Przylądka

Rosja

Rwanda

▼M5
▼C1

_____

▼B

Saint Lucia

Saint Vicent i Grenadyny

▼M5
▼C1

Samoa

▼B

Senegal

▼M5
▼C1

_____

Serbii

▼B

Sierra Leone

Somalia

Sri Lanka

Sudan

Surinam

▼B

Syria

Szwajcaria

Tadżykistan

Tajlandia

Tanzania

▼M5
▼C1

Timoru-Leste

▼B

Togo

Tonga

Trinidad i Tobago

Tunezja

Turcja

Turkmenistan

Tuvalu

Uganda

Ukraina

Uzbekistan

Vanuatu

Wietnam

Wybrzeże Kości Słoniowej

Wyspy Marshalla

Wyspy Salomona

Wyspy Świętego Tomasza i Książęca

Zambia

Zimbabwe

Zjednoczone Emiraty Arabskie

2. PODMIOTY ORAZ WŁADZE TERYTORIALNE, KTÓRE NIE SĄ UZNAWANE JAKO PAŃSTWA PRZEZ PRZYNAJMNIEJ JEDNO PAŃSTWO CZŁONKOWSKIE

Autonomia Palestyńska

Tajwan

▼M2

_____

▼M5
▼C1

3. OBYWATELE BRYTYJSCY, KTÓRZY NIE SĄ OBYWATELAMI ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ DO CELÓW PRAWA WSPÓLNOTOWEGO:

Obywatele brytyjskich terytoriów zamorskich (ang. *British Overseas Territories Citizens*), którzy nie mają prawa mieszkać w Zjednoczonym Królestwie

Zamorscy obywatele brytyjscy (ang. *British Overseas Citizens*)

Bezpaństwowi poddani Korony Brytyjskiej (ang. *British Subjects*), którzy nie mają prawa mieszkać w Zjednoczonym Królestwie

Osoby podlegające zwierzchnictwu brytyjskiemu (ang. *British Protected Persons*)

▼B

ZAŁĄCZNIK II

Wspólna lista określona w art. 1 ust. 2

1. PAŃSTWA

Andora

▼M5
▼C1

Antigua i Barbuda (1)

▼B

Argentyna

Australia

▼M5
▼C1

Wyspy Bahama (1)

Barbados (1)

_____

▼B

Brazylia

▼M5
▼C1

Brunei Darussalam

▼M4 _____

▼B

Chile

Chorwacja

▼A1 _____

▼M2 _____

▼A1 _____

▼B

Gwatemala

Honduras

Izrael

Japonia

Kanada

Korea Południowa

Kostaryka

▼A1 _____

▼B

Malezja

▼A1 _____

▼M5
▼C1

Mauritius (1)

▼B

Meksyk

(1) Zwolnienie z obowiązku wizowego będzie miało zastosowanie od dnia wejścia w życie umowy o zwolnieniu z obowiązku wizowego, która zostanie zawarta ze Wspólnotą Europejską.

▼B

Monako

Nikaragua

Nowa Zelandia

Panama

Paragwaj

▼A1

_____

▼M4

_____

▼B

Salwador

San Marino

▼M5

▼C1

Saint Kitts i Nevis (1)

Seszele (1)

▼B

Singapur

▼A1

_____

▼B

Stany Zjednoczone Ameryki Północnej

▼M2

_____

▼B

Urugwaj

Watykan

Wenezuela

2. SPECJALNE REGIONY ADMINISTRACYJNE CHIŃSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ

Hongkong SAR (2)

Makao SAR (3)

▼M5

▼C1

3. OBYWATELE BRYTYJSCY, KTÓRZY NIE SĄ OBYWATELAMI ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ DO CELÓW PRAWA WSPÓLNOTOWEGO:

Brytyjscy obywatele Hongkongu (ang. *British Nationals (Overseas)*)

(1) Zwolnienie z obowiązku wizowego będzie miało zastosowanie od dnia wejścia w życie umowy o zwolnieniu z obowiązku wizowego, która zostanie zawarta ze Wspólnotą Europejską.

(2) Zwolnienie z wymogu uzyskania wizy stosuje się tylko do posiadaczy paszportu „Hong Kong Special Administrative Region".

(3) Zwolnienie z wymogu uzyskania wizy stosuje się tylko do posiadaczy paszportu „Região Administrativa Especial de Macau".